

UNA CIUTAT CULTURAL

NOEMÍ LLAURADÓ
Reus, impuls republicà

**ESQUERRA
REPUBLICANA**
Reus

En els darrers anys la cultura a Reus ha entrat en una dinàmica preocupant. Els grans esdeveniments anunciats no han aportat canvis significatius més enllà de la creació d'algunes noves iniciatives. L'acció de les diferents entitats i persones que diàriament fan i viuen la cultura en els seus diferents vessants no pot amagar l'absència d'un projecte cultural de ciutat, la pèrdua de les grans aliances institucionals i la caiguda de Reus com a referent cultural del territori.

Planificació i participació. Una ciutat necessita una política cultural que doni sentit global a totes les múltiples dimensions de la cultura i a les moltes institucions, entitats i persones que la creen i la viuen diàriament. L'acció en l'àmbit de la cultura no pot ser producte de la

improvisació: cal planificar la cultura, tenir clars quins objectius vol assolir Reus, decidir quins recursos s'han d'utilitzar, qui hi ha d'intervenir i amb quines institucions nacionals cal buscar la col·laboració. Aquesta planificació l'ha de liderar l'Ajuntament a partir del diàleg, amb la participació de cadascun dels sectors que fan i viuen la cultura, impulsant l'evolució d'aquells aspectes que han quedat enrere, involucrant entitats, professionals, institucions i persones que fan i viuen la cultura, visquin en el punt de la ciutat on visquin.

Cultura que ens fa créixer. A ERC vivim la cultura com una dimensió essencial de la persona i de la ciutat. La cultura ens fa persones més felices, però també més lliures i amb més eines per comprendre l'entorn on vivim i superar els reptes vitals, i ens cohesiona com a societat. Per això cal potenciar els aspectes de la cultura que aporten reflexió, expressió i aprenentatge. La Cimera dels Objectius del Mil·leni de la ONU va proclamar que l'accés als serveis culturals dona a les persones en situació de desavantatge o aïllament eines per superar la seva situació i esdevenir agents actius de la seva inclusió a la comunitat. Cal acabar amb la diferència de qualitat d'accés al coneixement, a la informació i a la capacitat de processar-lo. L'accés desigual a la cultura esdevé una forma de discriminació social que s'ha de combatre. La democratització de la cultura ha de gaudir de la mateixa consideració que la que es dona a d'altres serveis de caràcter públic que contribueixen al benestar de les persones com són l'ensenyament, la sanitat o els serveis socials: cal tornar a considerar la cultura com a quart puntal de l'Estat del benestar.

Per això és imprescindible que la política cultural de la ciutat inclogui l'enfocament social dels equipaments i programes culturals i l'aliança de les entitats per assolir l'accés universal a la cultura. Els equipaments culturals de la ciutat han de tenir un projecte vinculat a l'entorn on estan ubicats. Alhora convé un enfocament territorial cohesionat. La cultura no s'esdevé només en cercles privilegiats. L'Ajuntament ha de reconèixer l'acció cultural de tots els sectors i zones de la ciutat, i potenciar que els diferents equipaments, entitats i persones interessades de la ciutat, visquin on visquin, continuïn alineant-se —(ara de manera planificada— per fer viure la cultura al màxim de persones possible, sigui quina sigui la seva realitat social i econòmica.

Crear cultura. Reus no ha de ser només consumidora de cultura programada des de fora. D'aquí que la política cultural de la ciutat ha de tornar a posar una especial atenció en la creació, potenciar-la en els diferents vessants (artístic i de pensament) i fidelitzar el talent creatiu de la pròpia ciutadania. Una ciutat que presumeix de potencial cultural ha de ser capaç d'oferir als creadors locals un context per desenvolupar-se i assolir la seva maduresa. Per als creadors culturals de Reus marxar de la ciutat ha de ser una oportunitat de coneixement i

d'intercanvi, no una sortida obligada per a poder créixer. I, alhora, Reus ha de ser capaç de convertir-se en focus de creació, tornant a atreure creadors d'altres llocs.

Per això, la política cultural de Reus ha d'incloure premis i beques que fomentin la creació, i de residències de creació amb compromisos d'exhibició, formació i tematització que, d'aquesta manera, reverteixin en l'enriquiment cultural de la ciutat.

Xarxa cultural. Reus compta amb una xarxa cultural rica que cal reforçar i impulsar. Una xarxa formada pels equipaments municipals i d'altres institucions, i per nombroses entitats i persones que diàriament fan i viuen la cultura. Cal relançar els equipaments municipals amb projectes innovadors dins del seu àmbit i relacionats amb l'entorn on s'ubiquen.

Pel que fa a les **biblioteques**, encara som lluny de l'estàndard que el Mapa de Lectura Pública de Catalunya fixa per a Reus, i que ha de consistir en una biblioteca central (funció que exerceix la Biblioteca Central Xavier Amorós) i tres biblioteques de proximitat (de la qual només n'existeix una, la Biblioteca Pública Pere Anguera). El Centre de Lectura, com a entitat privada, actua com a biblioteca conveniada, amb una integració particular en el sistema de lectura pública. Cal caminar cap a la normalització de la situació, preveient a mig termini la creació d'una biblioteca de proximitat a la zona nord-est. Però sobretot és urgent definir un projecte per a les biblioteques amb un clar accent social, que les vinculi a l'entorn i potenciï la democratització de la cultura, la inclusió cultural i l'alfabetització digital.

Pel que fa al **patrimoni cultural**, cal un projecte global que sistematitzi la col·laboració entre el museu i l'arxiu per detectar, conservar i divulgar el patrimoni material i immaterial de la ciutat, en col·laboració amb tots els agents privats que sigui necessari. El Pla d'Acció Cultural també haurà de fixar quins aspectes cal prioritzar i posar en valor, per tal de contribuir a una millor comprensió interna i externa de la ciutat. I continua sent necessari, com ja proposem des de fa anys, crear la Casa de la Festa entesa no com a simple espai d'emmagatzemament dels elements festius, sinó com a punt de divulgació estable del patrimoni festiu —un dels actius patrimonials que més protagonisme han tingut els darrers anys— i com a espai d'assaig, trobada i dinamització.

Cal afrontar per primera vegada una **política musical d'àmbit municipal**, particularment adreçada a l'àmbit de la música contemporània, en coordinació amb les escoles particulars existents i amb l'Escola de Música de la Diputació.

Cal que es retorni als centres culturals d'exhibició (**teatres** Fortuny i Bartrina) un paper d'impulsors artístics, més enllà de formar part del circuit de sales mitjanes de programació del país.

Cal que **Cal Massó** esdevingui un veritable focus de creació i exhibició d'art, ja sigui a través de la figura del conveni que s'ha adoptat recentment o bé de la gestió directa.

Cal definir com a sala cultural el **Castell** del Cambrer, que s'ha obert a públic sense objectius ni projecte.

Pel que fa al teixit d'entitats i particulars que produeixen cultura, cal que l'Ajuntament les acompanyi de manera estable, les escolti, les assessori, els doni suport i hi dialogui, més enllà del suport puntual a través de subvencions concretes.

I alhora cal que Reus recuperi les aliances amb les institucions culturals, tant les que estan ubicades a la ciutat (Escola d'Art i Escola de Música de la Diputació) com les grans institucions del país, que ens permetran tornar a formar part de l'avantguarda cultural de Catalunya. En aquest sentit, cal treballar per tal que la Generalitat de Catalunya retorni al patronat del Teatre Fortuny.

Dimensió econòmica de la cultura. La cultura té valor pels efectes personals i socials que produeix, però també pels beneficis econòmics que genera. En una ciutat que ha estat un nucli cultural potent, la cultura hi té un impacte econòmic en forma d'ingressos i de llocs de feina directes i indirectes que a hores d'ara no està avaluat. Cal doncs que el Pla d'Acció Cultural avaluï aquest l'impacte i proposi mesures per maximitzar-lo.

En aquest sentit, cal reformular la relació entre cultura i turisme, que han de definir conjuntament quins han de ser els productes de divulgació turística cultural i els han de treballar buscant la màxima qualitat.

Volem que Reus torni a ser un referent cultural, una ciutat que creï i entengui la cultura com una peça educativa clau i de cohesió de tots els sectors, un referent al país.

Destaquem les següents propostes de mesures concretes:

- Pla d'Acció Cultural elaborat participativament.
- Consell de Cultura on professionals, entitats i ciutadania puguin debatre cap on ha d'evolucionar la cultura de Reus.
- Acció cultural continuada i per a públics diversos, donant protagonisme a les accions culturals que aporten reflexió, expressió i aprenentatge
- Equipaments culturals plenament vinculats a l'entorn i amb projecte reforçat:
  - Biblioteques amb més accent social i de democratització cultural.
  - Teatres vinculats a la creació artística.
  - Patrimoni històric valoritzat i ben explicat
  - Acompanyar Cal Massó com a centre d'art.
  - Projecte de música contemporània: ensenyament, creació, exhibició.
- Premis, beques i residències artístiques que combinin creació i exhibició.
- Acompanyar les entitats i professionals.
- Avaluació de l'impacte econòmic que la cultura té a Reus.
- Recuperar les aliances amb les institucions culturals i treballar pel retorn de la Generalitat de Catalunya al Teatre Fortuny.